

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 63.

Vydána dne 12. července 1922.

Obsah: (184. a 185.) 184. Vyhláška ohledně přístupu republiky Československé k mezinárodní úmluvě ze dne 4. května 1910 o tom, kterak potírati rozšiřování necudných publikací. — 185. Vyhláška o prodloužení lhůty k odvolání proti předpisu dávky z majetku a z přírůstku na majetku.

184.

Vyhláška ministra zahraničních věcí
ze dne 22. června 1922

ohledně přístupu republiky Československé
k mezinárodní úmluvě ze dne 4. května 1910
o tom, kterak potírati rozšiřování necudných
publikací.

Na základě článku 20. smlouvy mezi Čelnými mocnostmi spojenými a sdruženými a Československem, podepsané dne 10. září 1919 v Saint-Germain-en-Laye, schválené Národním shromážděním dne 7. listopadu 1919 a ratifikované presidentem republiky dne 10. listopadu 1919, přistoupila republika Československá, když schválen byl příslušný návrh na přístup usnesením ministerské rady ze dne 14. března 1921, notou ministra zahraničních věcí ze dne 16. května 1921, zaslanou vládě republiky francouzské, k mezinárodní úmluvě ze dne 4. května 1910 o tom, kterak potírati rozšiřování necudných publikací, uzavřené mezi Německem, Spojenými Státy severoamerickými, Rakousko-Uherskem, Belgií, Brasií, Dánskem, Španělskem, Francií, Velkou Británií a Irskem, Itálií, Nizozemskem, Portugalskem, Ruskem, Švédskem a Švýcarskem.

Úmluva byla vyhlášena v rakouském říšském zákoníku z roku 1912 pod č. 116 a ve Sbírce zákonů uherských jako zákonný článek L z roku 1912.

Přístupní nota československá byla uložena v archivu vlády francouzské dne 8. června 1921.

Podle ustanovení článku 4. úmluvy nabyla tudíž ustanovení její pro celé území republiky

Československé mezinárodní působnosti dnem 8. prosince 1921.

Vyhláše se s tím, že touto úmluvou jsou vázány tyto státy: Německo, Belgie, Španělsko, Spojené Státy, Francie, Velká Britanie, Itálie, Švýcarsko, Dánsko, Portugalsko, Rusko, Rakousko, Maďarsko, Nizozemsko, Lucembursko, Norsko, Polsko a Československo.

Dr. Beneš v. r.

185.

Vyhláška ministra financí
ze dne 3. července 1922

o prodloužení lhůty k odvolání proti předpisu
dávky z majetku a z přírůstku na majetku.

Na základě zákona ze dne 24. května 1922, čís. 169 Sb. z. a n., jímž se doplňuje zákon ze dne 19. března 1876, čís. 28 ř. z., o lhůtách k opravným prostředkům v řízení před úřady finančními, prodlužuje se lhůta ku podání odvolání proti předpisu dávky z majetku a z přírůstku na majetku:

1. pro poplatníky, jimž lhůta odvolací do dne této vyhlášky prošla, o dalších 30 dnů, počínajíc dnem, jenž následuje po uveřejnění této vyhlášky;

2. pro ostatní poplatníky o dalších 60 dnů, počínajíc dnem, jenž následuje po projití lhůty odvolací.

Výjimečná opatření, která jsou již v platnosti, zůstávají touto vyhláškou nedotčena.

A. Novák v. r.